

КОЛЬОРОВА КАЗОЧКА

Настільний театр для дітей усіх вікових груп

Ірина ПАТРАБОЙ, директорка,
ЗДО № 30 ЦРД "Дивосвіт", м. Чернівці

Пропонуємо вашій увазі цікаву авторську казочку і настільний театр із в'язаних ляльок, зроблений на основі її сюжету. Атрибути, які легко виготовити, і казка, яку можна продовжувати нескінченно, — своєрідне запрошення до творчості для педагогів та їхніх вихованців.

ТЕАТР ВЛАСНОРУЧ

Персонажі казки — ляпки, що живуть у вигаданій країні, — маленькі лялечки, вив'язані гачком. Ручками і ніжками їм слугують намистинки, підвішені на шнурах. Коли лялечкою рухати, вони також рухаються — і здається, що лялечка оживає.

Ці лялечки з м'якеньких ниток, заповнені холофайбером, дуже приємні на дотик. Намистинки для ніг і рук виготовлені з дерева й пофарбовані, намистинки для очей та носиків пластикові, міцно пришиті нитками. Все це робить іграшки безпечними для малюків.

Театральна сцена виготовлена з картонної коробки і обшита тканиною. В середині зроблені спеціальні кріплення для підвішування ляльок.

Ляпки мають петлі з прозорої міцної волосіні. За ці петлі їх можна "водити", а також підвішувати всередині сцени, щоб можна було керувати одразу кількома персонажами.

Задником сцени слугують авторські ілюстрації до казки, які кріпляться у спеціальних пазах у тильній частині коробки. Їх можна змінювати відповідно до сюжету. На зовнішньому боці коробки передбачені вішалки, на яких утримуються персонажі, у певний момент не задіяні у виставі.

Театр можна використовувати і власне для розігрування вистави, і як дидактичний посібник на заняттях. Приміром, для закріплення знання кольорів та їхніх відтінків, навичок порядкової лічби, орієнтування в просторі.

Театр дає змогу проявити фантазію і творчість. У ньому 11 ляльок, але їх кількість можна збільшувати. Можна до монохромних ляльок додати кольорових, адже кінець казки створює широкі можливості для продовження: країна стає барвистою, а отже, і ляпки можуть стати різноколірними.

КАЗКА ПРО ЛЯПЧИКІВ І ЛЯПОЧОК

У чарівній країні фарб в Дуже Зеленому лісі у зеленому будиночку жили зелені ляпки: мама Зелена Ляпка, тато Зелений Ляп і їхній малий синочок Зелений Ляпчик. У їхньому Дуже Зеленому лісі всі мешканці були зелені.

Були в їхній країні й ляпки інших кольорів, але вони жили на Дуже Білій галявині, у Дуже Червоних садах, на Дуже Синіх берегах озера, у Дуже Фіолетових гаях та в інших місцинах різних кольорів.

Тато і мама завжди повторювали маленькому Зеленому Ляпчику:

— Не товаришуй із ними, бо ти особливий, зелений, а зелений колір — найкращий!

У Зеленого Ляпчика були друзі — такі самі зелені ляпки, і вони гралися у своєму Дуже Зеленому лісі. Найулюбленіша їхня гра була у хованки. От тільки шукати зелених ляпчиків у зеленому лісі було дуже важко. Маленькому Зеленому Ляпчику це набридло, і він вирішив помандрувати.

І ось на узліссі він побачив щось дуже інше — там стояла Біла Ляпочка. Як же зрадів Зелений Ляпчик! "От би з нею пограти у хованки, — подумав він. — Я б її одразу знайшов".

— Добридень, — сказав Зелений Ляпчик. — Пограємо у хованки?

— Добридень, — відповіла Біла Ляпочка. — Але мені з тобою гратися не можна, бо я особлива.

— Я теж особливий. А що ти тут робиш?

— Розумієш, мені дуже подобається вирощувати ромашки, але на нашій білій траві їх зовсім не видно. Я подумала, якщо посадити їх на вашій зеленій...

— Ні-ні! Ти що? У нас ромашки мають бути зеленими. Вибач, я б допоміг, але мене тато й мама сваритимуть.

— Ти можеш мені допомогти! Один Сірий Дідусь розповів мені, що якщо піти уперек шляху, то можна потрапити до Туманного лісу. Там ніхто не живе. Ми могли б посадити там мою білу ромашку і твою зелену травичку. Просто я боюся йти туди сама.

— Добре, ходімо!

І вони дуже швидко опинилися в Туманному лісі. У ньому все було нечітко й невиразне, але загалом звичайний собі ліс. Малюки завзято працювали, і невдовзі в Туманному лісі виростила зелена травичка і біла ромашка.

— Як чудово! — раділа Біла Ляпочка.

Одного дня, відвідуючи свою галявинку, Зелений Ляпчик і Біла Ляпочка помітили, що за невиразними деревами ховається хтось червоний.

— Ану виходи! — рішуче гукнув Зелений Ляпчик.

— Вибачте! Я Червона Ляпочка. Мені дуже подобається ваша різнобарвна галявинка. Я би хотіла посадити на ній свою червону троянду.

— А як ти сюди потрапила?

— Один Сірий Дідусь розповів мені...

— Тобі теж? Оце так дідусь! Ну що ж, саджай свою троянду!

А потім вони зустріли Коричневого, Синього і Помаранчевого Ляпчиків, Жовту, Блакитну і Фіолетову Ляпочок. І кожен з нових друзів розповідав, що направив його до Туманного лісу Сірий Дідусь. Усі вони саджали в лісі свої улюблені рослини та

розфарбовували дерева й кущі в улюблені кольори. І зрештою Туманний ліс перетворився на Різнобарвний. Малюки все більше часу проводили в ньому.

Дорослі ляпки помітили, що діти кудись надовго зникають, і якось пішли їх розшукувати. Але малюків ніде не було. Їх шукали в себе, у сусідніх ляпок інших кольорів, але так і не знайшли. Аж тут хтось згадав про Туманний ліс. Дорослі ляпки об'єдналися і пішли визволяти своїх дітлахів. Вони вже уявляли різні біди, що могли спіткати їхніх малюків.

Невдовзі дорослі побачили... не Туманний, а дивовижний Різнобарвний ліс. А на галявині гралися їхні малюки.

— Яке диво! — вигукнув Зелений Ляп.

— Ніколи не бачили такої краси! — підтримали його інші дорослі.

І тут перед ними з'явився Сірий дідусь. З'ясувалося, що він не Сірий, а Сивий і дуже мудрий.

— Я знаю, хто ти! — вигукнув Зелений Ляп. — Ти — Чарівник Туманного лісу.

— Може, я й Чарівник, але справжнє диво створили ваші дітки, працюючи разом. І хоч ви всі дуже особливі, але не варто вам цуратися одне одного. Якщо ви об'єднаєтесь, то також зможете творити справжнє диво.

І відтоді в казковій країні Фарбії зникли Дуже Зелений ліси, Дуже Білі галявини, Дуже Червоні сади та Дуже Фіолетові гаї. Тобто насправді вони нікуди не зникли, а просто стали різнобарвними. І досі живуть там веселі ляпки, добрі й привітні, які разом працюють для того, щоб їхня країна ставала все кращою. ■